

Helligåndens dåb

De to dåb som Bibelen taler mest om er dåben i vand, hvor man begraver det gamle og dåben i Helligånden hvor man får kraft til tjeneste.

Nogle føler at dette med dåben i Helligånden er noget valgfrit man kan vælge at søge om man føler sig lidt karismatisk anlagt, men Jesus er meget tydelig på at denne "kraft fra det høje" er noget vi behøver.

Lukas 24:47-49

og i hans navn skal der prædikkes omvendelse til syndernes forladelse for alle folkeslag. I skal begynde i Jerusalem, og I skal være vidner om alt dette. v49 Og se, jeg sender det, min fader har lovet jer; men bliv i byen, indtil I bliver iført kraft fra det høje.»

Apostlenes Gerninger 1:4-5,8

Og da han spiste sammen med dem, pålagde han dem, at de ikke måtte forlade Jerusalem, men skulle vente på det, som Faderen havde lovet – »om det har I hørt mig sige: Johannes døbte med vand, men I skal døbes med Helligånden om ikke mange dage.« ...Men I skal få kraft, når Helligånden kommer over jer, og I skal være mine vidner både i Jerusalem og i hele Judæa og Samaria og lige til jordens ende.»

Når Joel profeterede om den nye pagt så er det netop denne overnaturlige dimension af liv han profeterede om.

Joel 3:1-2

Det skal ske derefter: Jeg vil udgyde min ånd over alle mennesker. Jeres sønner og døtre skal profetere, jeres gamle skal have drømme, jeres unge skal se syner. Selv over jeres trælle og trælkvinder vil jeg udgyde min ånd i de dage.

At tale profetisk betyder ikke kun at komme med forudsigelser om hvad der vil ske i fremtiden, men det betyder ganske enkelt at tale inspireret af Gud. Derfor kunne Johannes døberen blive regnet som en profet, selv om han ikke kom med nogle store endetids profetier.

Joel profeterede om at der skulle komme en tid hvor alle mennesker skulle kunne tale under Guds inspiration. Dette var en meget radikal tanke for jøderne på denne tiden - specielt at døtre og trællev kvinder skulle få del i denne velsignelsen.

I Apostlenes Gerninger kapitel 2 så bekræfter Peter, under inspiration af Helligånden at det som nu sker er opfyldelsen af Joel 3:1-2

Apostlenes Gerninger 2:16-18

Men her sker det, som er sagt ved profeten Joel: Det skal ske i de sidste dage, siger Gud: Jeg vil udgyde af min ånd over alle mennesker. Jeres sønner og døtre skal profetere, jeres unge skal se syner, jeres gamle skal have drømme. Selv over mine trælle og trælkvinder vil jeg udgyde min ånd i de dage, og de skal profetere.

Døbt eller fyldt?

I nogle kristne kredse ligger man ikke at bruge ordet "døbt" i Helligånden, men siger i stedet at man bliver "fyldt" med Helligånden. I udgangspunktet så mener jeg ikke at dette er af stor betydning.

Grunden til at man bruger ordet "døbt" i Helligånden er fordi Johannes brugte denne termelogi.

Mattæus 3:11

Jeg døber jer med vand til omvendelse; men han, som kommer efter mig, er stærkere end jeg, og jeg er ikke værdig til at bære på hans sko. Han skal døbe jer med Helligånden og ild.

Men jeg tror det er fejl at bruger denne termelogi om det man ønsker at opnå er en forståelse af at der kun findes en type dåb, og at man derfor får Helligåndens dåb når man bliver døbt i vand.

For Bibelen taler helt klart om dåb i vand og Helligåndens dåb som to forskellige ting.

Johannes 20:21-22

Jesus sagde igen til dem: »Fred være med jer! Som Faderen har udsendt mig, sender jeg også jer.« Da han havde sagt det, blæste han ånde i dem og sagde: »Modtag Helligånden!

Her ser vi at Jesus siger til sine disciple at de skal modtage Helligånden, men stadig ser vi at Jesus i Lukas 24:49 og Apostlenes Gerninger 1:4 beder disciplene vente på endnu en "udrustning".

Apostlenes Gerninger 8:12

Men da de nu troede Filip, der forkyndte evangeliet om Guds rige og om Jesu Kristi navn, lod de sig døbe, både mænd og kvinder.

Her ser vi at de som tog imod budskabet blev døbt i vand, men stadig så læser vi nogle vers senere at de blev døbt/fyldt med Helligånden.

Apostlenes Gerninger 8:15-17

Da de kom derned, bad de for dem om, at de måtte få Helligånden; for den var endnu ikke kommet over nogen af dem, de var kun blevet døbt i Herren Jesu navn. De lagde så hænderne på dem, og de fik Helligånden.

Jeg tror alle som har bestemt sig for at omvende sig fra sin synd og tro på Jesus bliver frelst. Jeg tror også at alle som er frelst har Helligånden fordi de i frelsen bliver født på ny.

Men her i Apostlenes Gerninger 8:15-17 så ser vi at det var mennesker som havde bestemt sig for at følge Jesus og lad sig døbe, men som stadig ikke havde Helligånden.

Jeg tror de havde Helligånden i den forstand at de var blevet født på ny, men jeg tror ikke de havde Helligånden i den forstand at de var blevet døbt/fylt med Helligånden.

Med tunger som tegn

Det som for mange gør Helligåndens dåb kontroversiel er tungetalen og det er på mange måder forståeligt.

Målet med Helligåndens dåb er helt klart ikke at kunne tale i tunger, for Apostlenes Gerninger 1:8 gør det meget tydelig at hensigten med Helligåndens dåb er kraft til tjeneste.

Men samtidig så kommer man ikke udenom at de første kristne så på det at tale i tunger som et bevis på at vedkommende havde fået del i Helligåndens dåb. Når man læser i Apostlenes Gerninger om når mennesker blev døbt med Helligånden er tungetale ofte nevnet.

Apostlenes Gerninger 10:44-46

Mens Peter endnu talte, kom Helligånden over alle, der hørte ordet. Og de troende af jødisk herkomst, som var kommet derhen sammen med Peter, undrede sig over, at Helligåndens gave også blev udgydt over hedninger; for de hørte dem tale i tunger og lovprise Gud.

Apostlenes Gerninger 19:6

og da Paulus lagde hænderne på dem, kom Helligånden over dem, og de talte i tunger og profeterede.

Apostlenes Gerninger 2:4

Da blev de alle fyldt af Helligånden, og de begyndte at tale på andre tungemål, alt efter hvad Ånden indgav dem at sige.

Bliver man nødt til at tale i tunger?

Det store spørgsmål bliver jo så om man ikke er døbt med Helligånden om man ikke taler i tunger.

Personligt tror jeg godt man kan være døbt i Helligånden selv om man ikke taler i tunger, men jeg tror at alle som er døbt i Helligånden kan tale i tunger. Men ofte tror jeg menneskers religiøse baggrund ofte hindrer dem i at træde ud på vandet og begynde at tale i tunger.

Tungetale er kun et tegn på at man er døbt i Helligånden og ikke selve hensigten. Om jeg var uddannet rør lægger, men mistet min diplom, så var jeg stadig en rør lægger.

På den andre side så tror jeg ikke noget i Guds Ord er af lille betydning. Om Bibelen taler om tungetale som noget der fulgte Helligåndens dåb, så burde det også være en prioritet fra min side til at få del i den.

Når Gud ønsker at give os gaven, så er det frækt af os at være ligegyldig til den og bagatilisere dens betydning.

1. Korintherbrev 14:39

Altså, mine brødre, I skal stræbe efter at tale profetisk, og I må ikke hindre nogen i at tale i tunger.

Hvorfor tale med tunger?

Om hensigten med Helligåndens dåb er kraft til tjeneste og ikke først og fremmest at vi skal tale i tunger - hvorfor skal vi så tale i tunger?

1. For at opbygge os selv

For det første så bør vi tale i tunger fordi Paulus siger det er en måde vi kan opbygge vores åndelig liv - og her ligger også lidt at nøglen til kraft til tjeneste.

1. Korintherbrev 14:4

Den, der taler i tunger, opbygger sig selv, men den, der taler profetisk, opbygger menigheden.

Judas brev 1:20

Men I, mine kære, skal opbygge jer selv på jeres hellige tro og bede i Helligånden.

Om Bibelen siger at Guds ord er mad for vores ånd og at vi opbygges åndelig ved at tale i tunger så bør vi søge at både læse Guds ord og bede i tunger.

2. For at kunne bede uden at være begrænset af vores forstand

Når vi beder på dansk, norsk eller andre jordiske sprog så er vi hele tiden begrænset af vores forstand. Vi må finde de rette ord og så udtrykke os på det sprog vi så vælger at bede på.

Når vi beder i tunger så siger Bibelen at vores forstand er uden frugt, men det betyder ikke at vores bøn er uden frugt. Tvært imod så er det at tale i tunger en fantastisk måde at bede på når vores ord ikke strækker til.

1. Korintherbrev 14:2

For den, der taler i tunger, taler ikke til mennesker, men til Gud; ingen forstår ham jo, det, han taler ved Ånden, er hemmeligheder.

At man skal tale ud ord som ens forstand ikke forstår bliver for mange så underlig at de vælger at læge det med tungetale på hylden. Men Gud er større end vores forstand og nogle gange er den eneste måden Han kan trænge igennem til os ved at bede os træde udenfor vores forstands begrænsninger.

3. Søg med iver de åndelige gaver

I første Korintherbrev 14 så siger Paulus at vi med iver skal søge de åndelige gaver. Når han siger dette siger han ikke åndelig *gave*, som ental, men åndelige *gaver* som flertal.

1. Korintherbrev 14:1

Jag efter kærligheden, og stræb efter åndsgaverne, men især efter at tale profetisk.

I kapitel 14 så nævner han specifikt det at tale profetisk, for det er en af de gaverne som specielt opbygger menigheden. Men kapitel 14 kommer i sammenhæng med kapitel 12 hvor flere andre åndelige gaver bliver nævnt. Mellem kapitel 12 og 14 kommer kapitel 13 som taler om kærligheden og det er i kærlighed de åndelige gaver skal fungerer.

Kapitel 14 er ikke et forsøg på at hindre mennesker i at tale i tunger, men på at skabe lidt orden og forståelse når det kommer til gaven at tale i tunger. Derfor bekræfter Paulus at han ønsker at alle skal tale i tunger og at man ikke skal hindre nogle i at tale i tunger.

1. Korintherbrev 14:5

Jeg ser gerne, at I alle taler i tunger, men hellere, at I taler profetisk. For den, der taler profetisk, er større end den, der taler i tunger, hvis han da ikke tolker det, han siger, så at menigheden kan blive opbygget.

1. Korintherbrev 14:39

Altså, mine brødre, I skal stræbe efter at tale profetisk, og I må ikke hindre nogen i at tale i tunger.

Nogle kristne promoverer at den rigtige holdning til de åndelige gaver og til tungetale er at vi skal være påpasselige, men dette var ikke Paulus' holdning. Til en menighed som allerede holder på at tage helt af når det gælder de åndelige gaver, så siger han at de med iver skal søge dem.

Indvendinger mod tungetale

Nogle vil sige at tungetale var kun for Apostlene

De mere konservative kristne vil i forskellig grad påstå at de åndelige gaver kun var for Apostlene eller for de første kristne. Selv om det er mange lærde Bibellærere som har denne holdning så er det ikke meget i Bibelen som underbygger denne teori.

Det bedste argument for denne teori er det historiske faktum at det i mange år så ud til at de åndelige gaver ophørte. Men om man studerer historien grundig, så vil man opdage at de åndelige gaver aldrig helt ophørte.

Om tungetale, tegn og under kun var for Apostlene...

- ...hvad med Stefanus? Det står at han var fuld af tro og Helligånd og at han gjorde store under og tegn bland folket (ApG. 6:5,8)
- ...hvad med de kristne i Samaria? De var endog ikke rigtige jøder men stadig så ser vi at Apostlene lagde sine hænder på dem og at de fik del i Helligåndens dåb (ApG. 8:15-18)
- ...hvad med Kornelius hus? De var hedninger, men når Peter havde forkyndt evangeliet så kom Helligånden over dem, de begyndte at profetere og tale i tunger (ApG. 10:44-46)
- ...hvad med de kristne i Korinth? Hvorfor underviser Paulus dem om dåben i Helligånden og beder dem med iver søge de åndelige gaver, når han ved at dette kun er for Apostlene?
- ...hvorfor siger Paulus at de ikke skal hindre nogle i at tale i tunger, når han burde vide at dette var kun for Apostlene (1. Kor. 14:39)

Nogle vil sige at tungetale og de åndelige gaver er ophørt

- Hvis tungetalen og de åndelige gaver skulle ophøre, så er det underligt at det ikke kommer tydelig frem af skriften. Det er jo i så fald en ret vigtig begivenhed.
- Nogle vil bruge 1. Kor. 13:10, hvor det står at *“men når det fuldkomne kommer, skal det stykkevis forgå”*. Men den holder ikke, for man kan vanskelig forsvare at det fuldkomne har kommet og en af de ting Paulus i så fald sige vil forgå er kundskaben.
- Når tungetalen først bliver nævnt i Bibelen siger Peter at dette var et af tegnene på at den nye pagt var indstiftet, og den nye pagt gælder forsat.

Nogle vil sige at tungetalen Paulus refererer til var en hedensk skik

- I så fald så praktiserede Paulus hedenske sikker, for Paulus siger i 1. Kor. 14:18 at han taler mere i tunger end dem alle.
- I så fald så siger Paulus at man ikke skal hindre kristne i at praktisere hedenske skikker. For i 1. Kor. 14:39 siger han at man ikke skal hindre nogle i at tale i tunger.
- I så fald så siger Paulus i 1. Korintherbrev 14:4 at de som praktiserer hedenske skikker opbygger sig selv.

Nogle vil sige at tungetale kun skal være andre sprog som i Apostlenes Gerninger kapitel 2

- Hvorfor siger Paulus så at INGEN kan forstå den som taler i tunger? Om man altid taler andre jordiske sprog så vil der altid være nogle der vil kunne forstå dig
- Selv om dette aspekt af tungetalen er fascinerende, så bliver ikke min ånd opbygget når jeg taler et andet sprog. Men dette kan være et stærkt vidnesbyrd for dem som kender sproget.
- Vi må også huske at Bibelen taler om forskellige slags tunger. Det findes tungetale om er forskellige jordiske sprog, der findes tungetale som kun er til personlig opbyggelse og der findes tungetale som skal tydes. I 1.Korintherbrev 12:10 siger Paulus at *“én får forskellige slags tungetale, en anden evnen til at tolke tungetale.”*
- En anden ting som er værd at tænke igennem er at om 120 menneske begynder at tale i munden på hinanden så er det ikke så nemt at forstå hvad hver enkelt siger. Det var dette som hændte i Apostlenes Gerninger kapitel 2, men folk forstod hvad de sagde. Måske underet hændte når lyden kom ind i folks ører og ikke nødvendigvis når ordene kom ud af deres mund.

Nogle vil sige at man ikke skal tale med tunger offentligt

Det er sandt at Paulus i 1. Korintherbrev 14:19 siger: *“Men i menigheden vil jeg hellere tale fem ord med min forstand og lære andre noget, end tusindvis af ord i tunger.”*. Men samtidig er det vigtig at få med sig i hvilken sammenhæng Paulus sagde det han sagde.

- Når du læser sammenhængen ser du at Paulus taler om at bruge tungetalen når du skal kommunikere noget til andre kristen. Siden den som tale i tunger taler hemmeligheder ved Ånden og at ingen kan forstå ham, så er det ikke nogen hensigt at stille sig frem for en forsamling og begynde at tale i tunger.
- Når man sammen med andre tilbeder Gud, så burde vi tilbede som om vi var alene, og ikke for at vise os frem for andre. Derfor må du gerne både tale og synge i ånden når vi tilbeder Gud. Men i det øjeblik du henvender dig til nogle i forsamlingen for at kommunikere noget, så er det bedre at du taler et sprog vedkommende forstår.

Paulus siger at ikke alle kan tale i tunger

Det er sant at Paulus i 1. Korintherbrev 12:30 hentyder til at ikke alle kan tale i tunger, men her er det vigtig at få med sig sammenhængen.

For i kapitel 12 så taler Paulus om flere forskellige åndelige gaver og hentyder til at ingen har alle gaverne og at vi derfor behøver at holde sammen som et legeme. Når han i denne sammenhæng taler om tungetale så tror jeg ikke han taler om den tungetale som er til personlig opbyggelse, men den tungetale som skal tydes eller som er andre jordiske sprog.

Ikke alle kan tale i tunger som skal tydes, og det er denne type tungetale Paulus taler om tidligere i samme kapitel (1. Kor. 12:10)

Det er bedre at profetere ...så lad os heller søge det

Nogle bruger 1. Korintherbrev 14:5 til at sige at man heller bør søge at tale profetisk og at det at tale i tunger ikke er så vigtig.

- Ja, Paulus siger at vi når det kommer til menighedens samlinger heller skal søge at tale profetisk, men han indikerer ikke at tungetalen ikke er vigtig - han siger bare at den som taler profetisk er større.
- At den som taler profetisk er "større" betyder ikke at den som kan tale profetisk er bedre eller har mere autoritet end den som kun taler med tunger. En sådan tankegang stemmer ikke med resten af Bibelens lære. Vi er alle lemmer på samme legeme, og de gaver vi får er fra en og samme Ånd (1. Kor. 12:4-13).

- Personligt tror jeg heller det er tale om at den som taler profetisk er kommet længere i sin brug af de åndelige gaver. Jeg tror den tungetalen man får når man bliver døbt i Helligånden er med til at åbne for alle de andre åndelige gaver.

Nogle vil sige at dette med Helligåndens dåb ikke er vigtig

- Jesus beder disciplene vente med missionsbefalingen til de er blevet iklædt kraft fra det høje (Lukas 24:49 + ApG. 1:4). Dette kan tyde på at Helligåndens dåb i alle fald var vigtig for Jesus.
- Når disciplene i Apostlenes Gerninger blive døbt med Helligånden siger Peter at dette er det profeterne talte om (ApG. 2:16). En del af det der skede var at de begyndte at tale i tunger, så med andre ord var denne oplevelse så vigtig for Jesus bad disciplene vente på den.
- Tungetale var det som overbeviste Peter og de som var sammen med ham om at frelse var kommet til hedningerne (ApG. 10:45-48)
- Dåben i Helligånden var så vigtig at så hurtig menigheden i Jerusalem fik høre at nogle fra en anden by havde taget imod evangeliet, så sendte de Peter og Johannes dit for at de nyfrelste skulle blive døbt med Helligånden (ApG. 8:14-16).